

(וזהו כי ה' אמר לו בעת ההיא)

ממש קלל את דוד ומי יאמר לו וגו' וכנודע מ"ש
הבעש"ט ז"ל ע"פ לעולם ה' דברך נצב בשמים שצירוף
אותיות שנבראו בהן השמים שהוא מאמר יהי רקיע
כו' הן נצבות ועומדות מלובשות בשמים לעולם
להחיותם ולקיימם ולא כהפלוסופים שכופרים בהשגחה
פרטית ומדמין בדמיונם הכוזב את מעשה ה' עושה
שמים וארץ למעשה אנוש ותחבולותיו כי כאשר יצא
לצורף כלי שוב אין הכלי צריך לידי הצורף שאף
שידיו מסולקות הימנו הוא קיים מעצמו וטח מראות
עיניהם ההבדל הגדול שבין מעשה אנוש ותחבולותיו
שהוא יש מיש רק שמשנה הצורה והתמונה למעשה
שמים וארץ שהוא יש מאין והוא פלא גדול יותר
מקריעת ים סוף עד"מ אשר הוליך ה' ברוח קדים עזה
כל הלילה ויבקעו המים ואילו פסק הרוח כרגע היו
המים חוזרים וניגרים במורד כדרכם וטבעם ולא קמו
כחומה אף שטבע זה במים הוא ג"כ נברא ומחודש
יש מאין שהרי חומת אבנים נצבת מעצמה בלי רוח
רק שטבע המים אינו כן וכ"ש וק"ו בבריאת יש מאין
שהיא למעלה מהטבע והפלא ופלא יותר מקריעת
י"ם עאכ"ו שבהסתלקות ח"ו כח הבורא יש מאין
מן הנברא ישוב הנברא לאין ואפס ממש אלא צ"ל
כח הפועל בנפעל תמיד להחיותו ולקיימו ובחי'
זה הוא דבר ה' ורוח פיו שבעשרה מאמרות שבהן
נברא העולם ואפילו ארץ הלזו הגשמית ובחי' דומם
שבה חיותן וקיומן הוא דבר ה' מי' מאמרות המלוכש
בהן ומקיימן להיות דומם ויש מאין ולא יחזרו לאין
ואפס ממש כשהיו וז"ש האריז"ל שגם בדומם כאבנים
ועפר ומים יש בהם בחי' נפש וחיות רוחניית.